

तैर्वालिसचिवैः श्रुत्वा मदुत्सृष्टं शापं ॥ ५६ ॥ शापमेव हेतूपन्यासपूर्वमाह ॥ वने इति ॥ फलाद्यभावाय तन्नाशाय जायंते यतोऽतः शपिष्यामि ॥ ५७ ॥ अद्य दिवसः अयं
दिवसः ॥ मर्यादा दास्यमानशापस्य ॥ तदेवाह ॥ यमिति ॥ अस्मि अहं यं वानरं वालिसंबन्धिनं श्वोद्रष्टा सशैलो भविष्यति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ याचते स्म अयाचत ॥
शापमोक्षमिति शेषः ॥ ६२ ॥ शापधारणेन शापविषयदोषज्ञानेन ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अस्थिनिचयः शुष्ककायः ॥ ६६ ॥ इमे विपुलाः विशालमूलस्कंधाः शाखा

न च तैरिह वस्तव्यं श्रुत्वा यांतु यथा सुखं ॥ तेपि वायदिति श्रुतिं शपिष्ये तानपि ध्रुवं ॥ ५६ ॥ वने स्मिन्मामके नित्यं पुत्रवत्परिरक्षिते ॥ पत्रां
कुरविनाशाय फलमूलाभवाय च ॥ ५७ ॥ दिवसश्चाद्यमर्यादायं द्रष्टा श्वोस्मि वानरं ॥ बहुवर्षसहस्राणिसर्वैश्च शैलो भविष्यति ॥ ५८ ॥
ततस्ते वानराः श्रुत्वा गिरं मुनिसमीरितां ॥ निश्चक्रमुर्वनात्तस्मात्तान्दृष्ट्वा वालिरब्रवीत् ॥ ५९ ॥ किं भवंतः समस्ताश्च मतंगवनवासिनः ॥
मत्समीपमनुप्राप्ता अपि स्वस्ति वनौकसां ॥ ६० ॥ ततस्ते कारणं सर्वं तथा शापं च वालिनः ॥ शशं सुर्वानराः सर्वे वालिने हेममालिने ॥ ६१ ॥
एतच्छ्रुत्वा तदा वाली वचनं वानरे रितं ॥ समहर्षि समासाद्य याचते स्म कृतांजलिः ॥ ६२ ॥ महर्षिस्तमना हृत्य प्रविवेशाश्रमं प्रति ॥
शापधारणभीतस्तु वाली विद्वलतांगतः ॥ ६३ ॥ ततः शापभयाद्भीतोऽक्रुष्य मूकं महागिरिं ॥ प्रवेष्टुं नेच्छति हरिर्द्रष्टुं वापि नरेश्वर ॥ ६४ ॥ त
स्याप्रवेशं ज्ञात्वा हं इंद्रं राममहावनं ॥ विचरामि सहामात्यो विषादेन विवर्जितः ॥ ६५ ॥ एषोऽस्थिनिचयस्तस्य दुंदुभेः संप्रकाशते ॥ वीर्यो
त्सेकान्नि रस्तस्य गिरिकूटनिभो महान् ॥ ६६ ॥ इमे च विपुलाः सालाः सप्तशाखावलंबिनः ॥ यत्रैकं घटते वाली निष्पन्नयितुमोजसा ॥ ६७

वलंबिनः प्रशस्तबहुशाखावतः ॥ यत्र येषु एकं एककालमेव वाली ओजसा ओजोयुक्तकंपनेन सर्वान्निष्पन्नयितुं पत्रहीनान्कर्तुं घटते चेष्टते ते इमे सप्तसाला इत्यर्थः ॥
अनेन वायोरप्यधिकं बलं सूचितं ॥ न हि वायोर्युगपत्कंपनेन सकलार्द्रपत्रपातनं क्वचिद्दृष्टचरं ॥ कश्चित्तु निष्पन्नयितुं निष्पन्नीकर्तुमित्यर्थः एकं सालं शरेण भित्त्वा श
रो निष्पन्नयथागच्छति तथा कर्तुमतिव्यथयितुमिति यावत् ॥ सपत्रनिष्पन्नादतिव्यथन इति शास्त्रात् ॥ अप्राकृतकपित्वाच्च बाणव्यापारस्यापि संभव इति व्याचक्ष्यौ ॥ ६७ ॥